

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ

**Система забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої
освіти**

сертифікована на відповідність ДСТУ ISO 9001:2015 / ISO 9001:2015

Кафедра іноземної філології та перекладу

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою ДТЕУ

(пост. п. 8 від «12» 12 2021р.)

Ректор

А.А. Мазаракі

ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС В ЛІНГВІСТИЦІ /

POLITICAL DISCOURSE IN LINGUISTICS

ПРОГРАМА /

COURSE SUMMARY

Київ 2021

**Розповсюдження і тиражування без офіційного дозволу ДТЕУ
заборонено**

Автор: Н.А. Латигіна, доктор політичних наук, професор

Програму розглянуто і затверджено на засіданні кафедри іноземної
філології та перекладу

Протокол № 11 від «13» грудня 2021 р.

Рецензенти: О.М. Циганок, доктор філологічних наук, доцент,
професор кафедри іноземної філології та перекладу;

О.В. Буряченко, кандидат політичних наук, доцент,
виконавчий директор Асоціації органів місцевого
самоврядування «Міжнародна асоціація малих громад»

ПОЛІТИЧНИЙ ДИСКУРС В ЛІНГВІСТИЦІ / POLITICAL DISCOURSE IN LINGUISTICS

ПРОГРАМА / COURSE SUMMARY

ВСТУП

Програма дисципліни «Політичний дискурс в лінгвістиці» призначена для здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня ДТЕУ, галузі знань 03 «Гуманітарні науки», спеціальності 035 «Філологія», спеціалізації «Прикладна лінгвістика», освітньої програми «Прикладна лінгвістика (Політична лінгвістика, англійська мова)».

Програму підготовлено відповідно до Стандарту вищої освіти України із зазначеної спеціальності та відповідної освітньо-професійної програми підготовки магістрів ДТЕУ.

Програма складається з таких розділів:

1. Мета, завдання та предмет дисципліни.
2. Передумови вивчення дисципліни як вибіркової компоненти освітньої програми.
3. Результати вивчення дисципліни.
4. Зміст дисципліни.
5. Список рекомендованих джерел.

1. МЕТА, ЗАВДАННЯ ТА ПРЕДМЕТ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення дисципліни «Політичний дискурс в лінгвістиці» є формування у здобувачів вищої освіти компетентностей, необхідних для здійснення професійної перекладацької діяльності; аналіз політичного дискурсу як об'єкта лінгвокультурологічного вивчення; набуття практичних навичок у використанні різноманітних мовних засобів у політичній сфері.

Завданнями вивчення дисципліни «Політичний дискурс в лінгвістиці» є:

- виявлення основних напрямів дослідження політичного дискурсу в сучасній лінгвістиці;
- визначення базових понять: текст і дискурс;
- з'ясування конститутивних характеристик та функцій політичного дискурсу;
- розкриття базових концептів політичного дискурсу;
- дослідження принципів моделювання семіотичного простору політичного дискурсу;
- типологізація знаків політичного дискурсу;
- аналіз інтенціонального та жанрового аспектів політичного дискурсу.

Предметом вивчення дисципліни є мова в політиці та політичний дискурс, як мовна одиниця вищого порядку.

2. ПЕРЕДУМОВИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ ЯК ВИБІРКОВОЇ КОМПОНЕНТИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ.

Знання

- природи, типів і форм мовної комунікації;
- одиниць мовної комунікації, їх ролі та значення в комунікативному процесі;
- невербальних засобів комунікації, їх функцій та співвідношення з вербальними засобами спілкування;
- законів організації мовного коду в комунікації;
- характеристики сфер мовної комунікації;
- типів комунікативної взаємодії і засобів мовленнєвого впливу;
- особливостей міжкультурної комунікації;
- етапів розвитку та основних проблем політичної лінгвістики як науки;
- сутнісного змісту понять «політична комунікація», «політична мова»;
- маніпулятивного потенціалу політичного дискурсу.

Вміння

- моделювати комунікативну ситуацію та аналізувати її складники;
- обґрунтовувати зразки мовної комунікації (мовленнєві жанри і типи дискурсу);
- аналізувати текст як знакову форму мовної комунікації;
- класифікувати комунікативні стратегії і тактики та засоби їх реалізації в різних типах дискурсу;
- виявляти комунікативні невдачі та знаходити шляхи їх подолання;
- застосовувати оптимальні моделі мовної комунікації;
- давати власну оцінку комунікативним явищам і процесам;
- визначати основні жанри письмових та усних політичних текстів;
- здійснювати аналіз текстів політичної реклами.

3. РЕЗУЛЬТАТИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна «Політичний дискурс в лінгвістиці», як обов'язкова компонента освітньої програми, забезпечує оволодіння здобувачами вищої освіти загальними та фаховими компетентностями і досягнення ними програмних результатів навчання за відповідною освітньо-професійною програмою:

*Прикладна лінгвістика (Політична лінгвістика, англійська мова)
(ОС магістр)*

Номер в освітній програмі	Зміст компетентності	Номер теми, що розкриває зміст компетентності
Загальні компетентності за освітньою програмою		
1)	Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.	1-14

2)	Здатність бути критичним і самокритичним.	1-14
3)	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.	1-14
4)	Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.	3; 4; 10; 11
5)	Здатність працювати в команді та автономно.	1-14
6)	Здатність спілкуватися іноземною мовою.	1-14
7)	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	1-14
8)	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.	1-14
10)	Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань / видів економічної діяльності).	1-14
11)	Здатність проведення досліджень на належному рівні.	1-14
13)	Здатність узагальнювати та оцінювати актуальну суспільно-політичну інформацію.	2; 3; 4; 6; 7-14
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності за освітньою програмою		
1)	Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах.	1; 3-10
2)	Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства.	11
3)	Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.	1
4)	Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.	1-14
5)	Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та / або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.	1; 12-14

6)	Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.	1-14
7)	Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.	1-14
8)	Усвідомлення ролі експресивних, емоційних, логічних засобів мови для досягнення запланованого прагматичного результату.	6; 7; 8; 10; 11
9)	Усвідомлення дії когнітивних, психологічних та інших механізмів мовленнєвого впливу і використання ресурсів різноманітних мовних рівнів для організації політичної діяльності, політичного управління суспільством та проведення виборчих кампаній.	2; 4; 6; 10; 12-14
10)	Здатність здійснювати ефективну мовну комунікацію в галузі політики.	2-10; 12-14
Програмні результати навчання за освітньою програмою		
1)	Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення.	1-14
2)	Упевнено володіти державною та іноземною мовами для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування, презентувати результати досліджень державною та іноземною мовами.	1-14
4)	Оцінювати й критично аналізувати соціально, особистісно та професійно значущі проблеми і пропонувати шляхи їх вирішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування.	1-14
6)	Застосовувати знання про експресивні, емоційні, логічні засоби мови та техніку мовлення для досягнення запланованого прагматичного результату й організації успішної комунікації.	2-11
7)	Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці.	1-10

8)	Оцінювати історичні надбання та новітні досягнення літературознавства.	11
9)	Характеризувати теоретичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти обраної філологічної спеціалізації.	1-14
10)	Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів.	7; 9; 10; 11
11)	Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.	1-14
12)	Дотримуватися правил академічної доброчесності.	1-14
13)	Доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань, власну точку зору на них та її обґрунтування як фахівцям, так і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються.	1-14
14)	Створювати, аналізувати й редагувати тексти різних стилів та жанрів.	1-14
16)	Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної / недостатньої інформації та суперечних вимог.	1-14
17)	Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та / або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі.	1-14
18)	Використовувати основні стратегії і тактики мовленнєвого впливу, враховуючи особливості їх функціонування, в політичній сфері, в мовних комунікаціях, у міжособистісному спілкуванні.	1-14

19)	Створювати політичні дискурси (тексти), дотримуючись відповідних жанрово-стилістичних вимог.	2; 3; 4; 6; 7; 8; 9; 10; 13
-----	--	-----------------------------

4. ЗМІСТ ДИСЦИПЛІНИ

Тема 1. Основні напрямки дослідження політичного дискурсу в лінгвістиці.

Системний підхід. Лінгвістичний підхід. Дескриптивний підхід. Критичний підхід. Когнітивний підхід. Символічний підхід. Функціональний підхід. Організаційний підхід. Екологічний підхід.

Визначення базових понять: «текст» і «дискурс».

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с. 1-20]; 2 [с. 50-70]; 3 [с.2-16]; 4 [с.18-30]; 5 [с.1-17].

Додатковий: 6 [с.5-7]; 7 [с.232-233]; 8 [с.101-103]; 13 [с.80-92]; 17 [с.7-17]; 21 [с.1-8].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 2. Політична мова в системі комунікаційних зв'язків.

Мова політики: поняття і феномен. Інформаційні технології і масова свідомість. Культура конфлікту і етика відповідальності.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с. 25-42]; 2 [с.35-49]; 3 [с.29-50]; 4 [с.13-27]; 5 с. [45-53].

Додатковий: 6 [с.9-10]; 10 [с.70-118]; 13 [с.108-117]; 15 [с.8-19]; 18 [с.10-50]; 19 [с.81-91]; 20 [с.3214-3221]; 22 [с.31-35]; 23 [с.1-18]; 24 [с.1-20]; 25 [с.1-13]; 27 [с.1-15].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 3. Загальна характеристика політичного дискурсу.

Зміст і межі політичного дискурсу. Функції політичного дискурсу. Системоутворюючі ознаки політичного дискурсу. Специфіка інституціональності. Специфіка інформативності. Сенсова невизначеність. Фантомність. Фідеїстичність. Езотеричність. Роль чинника мас-медіа. Дистанційованість та авторитарність. Театральність. Динамічність. «Лінгвістика брехні» як специфічна проблема політичного дискурсу.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.45-70]; 2 [с.72-94]; 3 [с.63-97]; 4 [с.32-43]; 5 [с.23-43].

Додатковий: 6 [с.12-13]; 8 [с.104-105]; 9 [с.27-35]; 13 [с.130-145]; 14 [с.10-17]; 16 [с.263-269]; 17 [с.18-69]; 22 [с.36-42]; 23 [с.20-37]; 24 [с.21-37]; 25[с.15-31]; 27 [с.16-34]; 28 [с.48-59].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 4. Базові концепти політичного дискурсу.

Культурно-мовний концепт «влада». Культурно-мовний концепт «політик». Мовна активність уряду. Популяризація рішень. Лобіювання. Сучасний публічний діяч, поняття харизми. Проблема авторства. Спічрайтери. Дебати. Суперечки. Мітинги.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.75-95]; 2 [с.95-111]; 3 [с.115-125]; 4 [с.44-65]; 5 [с.55-70].

Додатковий: 7 [с.234-235]; 9 [с.44-67]; 14 [с.25-45]; 15 [с.25-34]; 17 [с.69-96]; 20 [с.3214-3221]; 22 [с.44-48]; 23 [с.37-45]; 24 [с.38-45]; 25 [с.32-44]; 27 [с.35-50]; 28 [с.60-75].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 5. Категоризація світу політики у знаках політичного дискурсу.

Типологія знаків політичного дискурсу. Опозиція у плані висловлювання: вербальні – невербальні знаки. Опозиція за конотативною маркірованістю. Опозиція за характером референції.

Функціональна структура семіотичного простору. Знаки орієнтації. Знаки інтеграції. Агональні знаки: знаки вербальної агресії.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.98-115]; 2 [с.113-133]; 3 [с.167-189]; 4 [с.68-78]; 5 [с.71-82].

Додатковий: 6 [с.23-24]; 7 [с.232-238]; 8 [с.101-107]; 9 [с.70-82]; 13 [с.152-167]; 14 [с.50-57]; 15 [с.37-45]; 17 [с.97-133]; 22 [с.50-55]; 27 [с.51-68].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 6. Міфи і міфологеми в політичному дискурсі.

Сутність термінів «міф» та «міфологема». Чинники виникнення політичних міфів. Лінгвістичний статус існування міфа в політичному дискурсі. Лінгвістичні механізми міфоутворення. Характерні ознаки міфів.

Роль міфа в політичній комунікації. Функції політичних міфів.

Ознаки міфологем. Типи міфологем. Співвідношення міфологем з функціональною типологією знаків. Національно-культурна специфіка політичних міфологем.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.117-134]; 2 [с.134-154]; 3 [с.195-215]; 4 [с.79-87]; 5 [с.83-94].

Додатковий: 6 [с.25-26]; 14 [с.60-75]; 15 [с.50-67]; 17 [с.133-153]; 23 [с.46-63]; 24 [с.47-60]; 25 [с.45-63]; 27 [с.69-78]; 28 [с.76-83].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 7. Політична афористика: жанри і функції.

Сутність політичної афористики. Типологія політичної афористики за характером референції. Типологія політичної афористики за статусом прецедентності та ступенем текстової автономності. Типологія політичної афористики за ілокутивною силою. Типологія політичної афористики за ступенем дейктивності. Функціональна типологія політичної афористики. Політичний фольклор.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.150-172]; 2 [с.155-177]; 3 [с.227-243]; 4 [с.88-98]; 5 [с.95-111].

Додатковий: 7 [с.236-238]; 9 [с.85-93]; 13 [с.170-175]; 16 [с.263-269]; 17 [с.153-170]; 18 [с.65-78]; 20 [с.3214-3221]; 23 [с.64-77]; 24 [с.61-82]; 25 [с.64-82]; 27 [с.79-95].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 8. Іntenціональні характеристики політичного дискурсу.

Істинний аспект політичного дискурсу. Евфемізація та дисфемізація як стратегії ухилення від істини. Категорія прогностичності в політичному дискурсі.

Мовні акти політичного дискурсу.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.178-191]; 2 [с.178-198]; 3 [с.251-285]; 4 [с.99-115]; 5 [с.112-123].

Додатковий: 8 [с.106-107]; 14 [с.82-94]; 15 [с.70-89]; 16 [с.263-269]; 17 [с.171-231]; 18 [с.80-200]; 20 [с.3214-3221]; 22 [с.55-64]; 23 [с.78-85]; 24 [с.83-95].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 9. Параметри структурування жанрового простору політичного дискурсу.

Диференціація за параметром інституціональності. Диференціація за суб'єктно-адресатними відносинами. Соціокультурна диференціація. Диференціація за подійною локалізацією. Польова структура жанрового простору. Функціональна структура жанрового простору.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.194-200]; 2 [с.199-215]; 3 [с.316-342]; 4 [с.125-134]; 5 [с.124-138].

Додатковий: 13 [с.180-192]; 14 [с.101-110]; 17 [с.232-246]; 18 [с.210-215]; 23 [с.86-97]; 24 [с.96-120]; 25 [с.83-97]; 27 [с.96-120].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 10. Жанровий простір політичного дискурсу.

Інавгураційне звернення як жанр інтеграції. Гасло як агональний жанр. Політичний наратив. Політичний скандал як наратив. Біографія політика як різновид політичного тексту. Політична програма: структурні й семантичні особливості. Листівки як знаряддя політичних маніпуляцій. Особливості жанру інтерв'ю.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.202-217]; 2 [с.227-244]; 3 [с.401-417]; 4 [с.141-157]; 5 [с.145-157].

Додатковий: 13 [с.200-215]; 14 [с.115-125]; 15 [с.95-120]; 16 [с.263-269]; 17 [с.246-286]; 18 [с.220-231]; 20 [с.3214-3221]; 23 [с.98-117]; 27 [с.121-134].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 11. Дискурс війни в сучасній літературі.

Війна на Донбасі. Тексти і контексти. Війна поза війною в романі Гаськи Шиян «За спиною». Топографія травми в художній інтерпретації Тамари Горіха Зерня (за романом «Доця»). Шлях гартування смертю, або «Сліди на дорозі» Валерія Ананьєва. Закулісся фронтової дійсності (Станіслав Асєєв «Світлий шлях»: історія одного концтабору»).

Література як простір пам'яті. Поствоєнні рецепції балканської війни. У пошуках утраченого болю (Сара Новіч «Дівчинка на війні»). Травма війни в романі Саші Станішича «Як солдат ремонтував грамофон». Крізь війну до себе: пам'яттеві мандрівки Горана Войновича в романі «Югославія, моя батьківщина». Вихід із непритомності, або життя після травми (за твором С. Дракуліч «Ніби мене нема(є)»).

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.250-255]; 2 [с.260-265]; 3 [с.422-427]; 4 [с.160-165]; 5 [с.158-162].

Додатковий: 9 [с.97-105]; 12 [с.1-288]; 19 [с.81-91].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 12. Концепт дискурсу та його застосування до аналізу взаємодії політичної й адміністративної комунікації.

Аналіз дискурсу в когнітивній перспективі управління комунікативними процесами. Когнітивно-дискурсивний і комунікативно-когнітивний підходи як методи дослідження комунікативних процесів. Дискурсивні характеристики суб'єкта політико-управлінської взаємодії.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.261-278]; 2 [с.267-277]; 3 [с.528-565] 4 [с.168-188]; 5 [с.163-185].

Додатковий: 9 [с.110-130]; 11 [с.57-110]; 21 [с.10-40]; 23 [с.118-134]; 24 [с.140-151]; 25 [с.98-117]; 26 [с.28-37]; 27 [с.135-152]; 29 [с.43-60].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 13. Особливості політичного дискурсу та його вплив на систему державного управління.

Теоретико-методологічні засади дослідження політичної комунікації. Комунікативні стратегії політичного дискурсу: характеристики та дискурсивні методи виокремлення. Регулятивні можливості діалогічності у політичній комунікації.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.280-295]; 2 [с.278-279]; 3 [с.570-588]; 4 [с.191-202]; 5 [с.186-196].

Додатковий: 9 [с.135-155]; 11 [с.111-161]; 16 [с.263-269]; 18 [с.234-247]; 21 [с.45-70]; 23 [с.135-157]; 25 [с.118-131]; 26 [с.38-43]; 27 [с.153-178]; 29 [с.43-60].

Інтернет-ресурси: 30-37.

Тема 14. Шляхи вдосконалення та розвитку політичного дискурсу.

Консенсус дискурсів як ресурс політичного управління на етапі модернізації України. Можливості політичного дискурсу на шляху становлення інформаційного суспільства. Політичний дискурс – пріоритет демократичного суспільства.

Список рекомендованих джерел:

Основний: 1 [с.296-300]; 2 [с.280-288]; 3 [с.592-615]; 4 [с.205-212]; 5 [с.197-202].

Додатковий: 11 [с.265-317]; 14 [с.250-298]; 21 [с.80-120]; 23 [с.158-200]; 24 [с.152-164]; 25 [с.132-176]; 26 [с.44-55]; 27 [с.179-234]; 29 [с.43-60].

Інтернет-ресурси: 30-37.

5. СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

Основний

1. Bourdieu P. Language and Symbolic Power. Cambridge: Harvard Univ. Press, 2019. 301p.
2. Brown G., Yule G. Discourse Analysis. Cambridge: Cambridge Univ. Press, 2020. 288p.
3. Chomsky N. Language and Politics. Montreal and New York: Black Rose Books, 2019. 638p.
4. Corcoran P.E. Political Language and Rhetoric. Austin: Univ. of Texas Press, 2019. 2016 p.
5. Wilson J. Politically Speaking: the Pragmatic Analysis of Political Language. Cambridge: Basil Blackwell, 2021. 203 p.

Додатковий

6. Бацевич Ф.С. Словник термінів міжкультурної комунікації. Київ: Довіра, 2017. 205 с.
7. Бутова І. Політичний дискурс як об'єкт лінгвістичних досліджень // Вісник Львів. ун-ту. Серія: Іноземні мови. Львів, 2009 Вип. 16. С.232-238.
8. Ковальова О. Політичний дискурс: сучасні лінгвістичні інтерпретації // Актуальні питання гуманітарних наук. Вип. 27, Т. 2, 2020. С.101-107.
9. Кондратенко Н.В. Український політичний дискурс: Текстуалізація реальності: Монографія. Одеса: Чорномор'я, 2007. 156 с.
10. Нагорна Л.П. Політична мова і мовна політика: діапазон можливостей політичної лінгвістики. Київ: Світогляд, 2019. 316 с.
11. Попович Н. Державно-управлінський дискурс у структурі політико-адміністративної комунікації: монографія. Київ: Центр учбової літератури, 2020. 360 с.
12. Пухонська О. Поза межами бою. Дискурс війни в сучасній літературі. Київ: Discursus, 2022. 288 с.
13. Селіванова О.А. Основи лінгвістичної теорії тексту і комунікації. Київ: Фітосоціоцентр, 2018. 336 с.
14. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність: монографія. Київ, 2017. 392 с.
15. Славова Л.С. Мовна особистість лідера у дзеркалі політичної лінгвоперсонології: США – Україна. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. Івана Франка, 2019. 360 с.
16. Шевчук Н.С. Особливості політичного дискурсу: зміст, функції, жанрове втілення // Вісник ДАКККіМ Політологія. Вип. 1. 2013. С. 263-269.
17. Шейгал О.Й. Семіотика політичного дискурсу. Київ: Світогляд, 2019. 326 с.

- 18.Allan K., Burridge K. Euphemism and Dysphemism: Language Used as Shield and Weapon. New York, Oxford: Oxford University Press. 2017. 263 p.
- 19.Brekll H.E. War with Words // Language, Power and Ideology. Amsterdam. Philadelphia: John Benjamins Publ. Co., 1989. P. 81-91.
- 20.Chilton P.A. Politics and Language // The Encyclopedia of Language and Linguistics. Ed. R.E. Asher. Oxford; New York: Pergamon Press, 2014. P. 3214-3221.
- 21.Coulthard M. An Introduction to Discourse Analysis. London: Longman, 2017. 195 p.
- 22.Dijk T.A. van Political Discourse and Racism: Describing Others in Western Parliaments // The Language and Politics of Exclusion: Others in Discourse. Thousand Oaks: Sage Publications, 2007. P.31-64.
- 23.Ealy S. Communication, Speech and Politics. Washington, D.C.: University Press of America, 1981. 244 p.
- 24.Edelman M. Political Language: Words that Succeed and Policies that Fail. New York: Academic Press, 2017. 164 p.
- 25.Geis M.L. The Language of Politics. New York: Springer-Verlag, 2018. 189 p.
- 26.Hacker K.L. Political Linguistic Discourse Analysis // The Theory and Practice of Political Communication Research. New York: State University of New York Press, 2016. P. 28-55.
- 27.Meadow R.G. Politics as Communication. Norwood (New Jersey): Ablex Publ. Co., 2018. 269 p.
- 28.Obeng S.G. Language and Politics: Indirectness in Political Discourse // Discourse and Society. Vol. 8, No 1, 2017. P. 48-83.
- 29.Seidel G. Political Discourse Analysis // Handbook of Discourse Analysis. Vol. 4. London: Academic Press, 2015. P.43-60.

Інтернет-ресурси

- 30.Мережевий каталог Internet Services List. – Режим доступу: www.spectracom.com
- 31.Мережевий каталог Excite. – Режим доступу: www.excite.com
- 32.Мережевий каталог Magellan. – Режим доступу: www.mckinley.com
- 33.Мережевий каталог Lycos. – Режим доступу: www.lycos.com
- 34.<http://www.mon.gov.ua> – сайт Міністерства освіти і науки України.
- 35.<http://nbuv.gov.ua> – сайт Національної бібліотеки України ім. В.І. Вернадського.
- 36.<http://free.net> FREENET (The Network For Research Education and Engineering) – корпоративна комерційна комп'ютерна мережа, що поєднує наукові й освітні мережі.
- 37.Студентська електронна бібліотека «Читалка». – Режим доступу: <http://www.chitalka.net.ua>

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ
програми дисципліни «Політичний дискурс в лінгвістиці»

Погоджено

Завідувач кафедри іноземної філології
та перекладу

_____ А.Г. Латигіна
(підпис)
_____ 2022 р.

Погоджено

Гарант освітньої програми
«Прикладна лінгвістика (Політична
лінгвістика, англійська мова)»

_____ Н.А. Латигіна
(підпис)
_____ 2022 р.